

و امرهم شورا بینهم

◀ عزت شهاب‌صفا، مدیر دبستان دخترانه دوره اول، ناحیه ۱

با نگاهی گذرا به دوران مدیریت خود، زمانی که آموزش و پرورش بر معلم‌محوری پافشاری می‌کرد و حتی زمانی که نتایج منفی این تصمیم مشخص شد و سیستم را بر آن داشت تا بر محور دانش‌آموز بچرخد، من از ابتدای کار به دنبال مشارکت و اتخاذ تصمیم به شیوه‌ی گروهی بودم. همیشه ثابت شده است که تصمیم‌گیران از یک ناحیه مرکزی حتی اگر بخواهند هم نمی‌توانند مطابق با بهبود عملکرد مدارس و به خصوص تعامل بین افراد در محیط آموزشی آن هم با نگاهی از بالا به پایین تصمیمات ثمربخش بگیرند.

می‌دانیم که از لحاظ علمی، مدرسه‌محوری بر اثر تمرکززدایی در نظام آموزشی و انتقال اختیار و قدرت تصمیم‌گیری به مدرسه به‌وجود می‌آید. خوب است بدانیم که این تمرکززدایی بیش‌تر جنبه‌ی اداری دارد تا سیاسی. مختصری از مهم‌ترین اهداف خود را در برقراری سیستم مدرسه محور در طول دوران خدمتم به‌عنوان مدیر مدرسه با شما خواننده‌ی عزیز به اشتراک می‌گذارم.

- ایجاد خلاقیت و پویایی بین افراد، اعم از معاونان، معلمان و دانش‌آموزان؛
- ایجاد خود رهبری و استقلال جهت برنامه‌ریزی در زمینه‌های مختلف آموزشی و پرورشی؛
- کاهش مشکلات اقتصادی تحمیل شده؛
- تلاش برای جذب افراد شایسته؛
- ایجاد ارتباط صمیمانه‌تر با کارمندان و معلمان؛
- ایجاد حس تعلق و داشتن خانواده‌ای واحد با اولیای دانش‌آموزان؛
- تسهیل روند اجرایی دستورات مصوب از دفتر مرکزی؛
- دادن ارزش به ایده‌پردازان در محیط آموزشی؛
- اعتماد به فکر و نظر افراد جوان در محیط مدرسه؛

با این وجود هم‌چنان خود را در مسیر آموزش می‌بینم و آرزو دارم توانسته باشم رضایت خدا و خلق خدا را کسب کنم. خداوند متعال یار و نگاه‌دار قلب سخاوتمند کسانی باشد که بی هیچ توقعی به خدمت به خلق الله ایمان و به

ثمرات نیک آن باور دارند. ■